

Паніум - Номер п'ять

Розбійники з твого народу: Піднесення та падіння Риму у пророцтві

Jeff Pippenger

2025-03-05

Книга Даниїла розгортає вражаючу пророчу оповідь, переплітаючи принцип повторення і розширення, що проходить крізь її видіння, від металевої статуї другого розділу до складних царських конфліктів одинадцятого розділу. У цьому контексті постає переконливий аргумент: битва при Акції у 31 році до н. е., що завершилася падінням Єгипту у 30 році до н. е., є визначальним сповненням Даниїла 11:25, 26, знаменуючи початок 360-річного панування язичницького Риму.

Одинадцятий розділ книги Даниїла починається піднесенням і падінням імперій після смерті Олександра Великого у 323 р. до н. е. Однак у 14-му вірші відбувається зміна. Близько 200 р. до н. е., коли Антіох III (Великий) готувався до битви при Паніоні проти малолітнього царя Птолемея V, Рим втрутився не як сторонній спостерігач, а як «грабіжники твого народу». Занепокоєний забезпеченням постачання єгипетського зерна на тлі елліністичного сум'яття, Рим проявив свій вплив під час Другої Македонської війни (200–197 рр. до н. е.), готуючи ґрунт для своєї пророчої ролі.

Римське панування над євреями

Перенесімося до 63 р. до н. е., і вірш 16 знаходить своє виконання, коли Помпей штурмує Єрусалим, входить до Святого Святих і утверджує римське панування над «прекрасним краєм». Звідси вірші 17–22 простежують послідовність римських діячів: східні походи Помпея, завоювання Юлія Цезаря та його вбивство у 44 р. до н. е., царювання Августа Цезаря, пов'язане зі збором податків (згадане в Лк. 2:1), що закінчилося в 14 р. н. е., і Тиберія, за правління якого відбулося розп'яття Христа у 31 р. н. е., коли було зламано «князя завіту». Пророча лінія від Помпея в Єрусалимі до Тита в Єрусалимі в 70 р. н. е. окреслює лінію панування Риму над Божим народом.

Історична лінія, що починається з осквернення храму римським полководцем і закінчується тим, що римський полководець зруйнував храм, несе ознаку Альфи й Омеги. Починаючись оскверненням і закінчуючись руйнуванням, ця історична лінія також містить осквернення та знищення Того, Хто сказав про Себе: "Зруйнують цей храм, і за три дні Я підніму його". Істина складається з першої, тринадцятої та останньої літер єврейського алфавіту, а лінія, що починається з Помпея і закінчується Титом, включає середнє руйнування храму, яке представлено середнім із трьох хрестів, що були споруджені в самій середині тижня, коли Христос прийшов підтвердити завіт. Вірші з шістнадцятого по двадцять другий становлять пророчу лінію, що несе ознаку істини. У межах історії, представлені цими віршами, є кілька важливих пророчих ліній, але головна тема цієї лінії — панування Риму над юдеями.

Ліги та договори

Вірш 23 «повторює й розширює», повертаючись до 161–158 рр. до н. е., коли юдеї під проводом Юди Маккавея уклали союз із Римом (1 Макавеїв 8). Це підкреслює унікальну для Риму стратегію побудови імперії — завоювання через договори та союзи, метод, відмінний від його попередників. Вірш 24 завершує цю фазу, зазначаючи, що Рим буде «передбачати свої замисли з твердинь, навіть на певний час».

І після укладення з ним союзу він діятиме підступно, бо підніметься та зміцніє з невеликим людом. Він увійде мирно навіть до найбагатших місць краю; і зробить те, чого не робили його батьки, ані батьки його батьків: розподілить між ними здобич, пограбоване та багатства; так, і замишлятиме свої задуми проти твердинь на певний час. Даниїла 11:23, 24.

На деякий час

Слово, перекладене як «проти», можна розуміти як слово «від». Рим планує свої замисли «від». Слово «від» у вірші вказує на місто Рим, політичне й військове серце імперії, як основу її стратегій. «Час» пророко становить 360 років, починаючись із падіння Єгипту в 30 р. до н. е. після Актія і закінчуючись у 330 році, коли Костянтин залишає Рим заради Константинополя.

Вірші 25 і 26 зосереджуються на самому Актії.

І він підніме свою силу й відвагу проти царя півдня з великим військом; і цар півдня підніметься до бою з дуже великим і сильним військом, але не встоїть, бо проти нього замишлять підступи. Так, ті, що їдять з його столу, знищать його, і його військо буде змите, і багато впадуть убитими. Даниїла 11:25, 26.

У 31 р. до н. е. Октавіан, представляючи Рим як "царя півночі", зібрав свої сили проти Єгипту Клеопатри, "царя півдня", у грандіозній морській битві. "Дуже велике й могутнє військо" Антонія та Клеопатри захиталося, зведене нанівець стратегічними "хитрощами" (тактикою Агріппи) і зрадами — переходами на бік противника з боку союзників Антонія та відступом Клеопатри посеред битви. До 30 р. до н. е. Єгипет був римською провінцією, що започаткувало безперечне панування язичницького Риму. Цей 360-річний період, від 30 р. до н. е. до 330 р., узгоджується з верховенством Риму, зосередженим у його первісній твердині, доки зміна Константина не "повалила" твердиню, як передвіщає книга Даниїла 8:11.

Так, він звеличився навіть до князя воїнства, і ним була віднята щоденна жертва, і місце його святині було повалене. Даниїла 8:11.

Коли Костянтин покинув місто Рим на користь міста Константинополя, він залишив у Римі вакуум влади, що дозволив папській церкві зайняти осередок влади, який уособлював Рим. Ця дія виконала другий вірш тринадцятого розділу Об'явлення.

І звір, якого я бачив, був подібний до леопарда, і ноги його — як ноги ведмедя, а уста його — як уста лева; і дракон дав йому свою силу, і престол свій, і велику владу.
Об'явлення 13:2.

У восьмому розділі книги Даниїла два різні єврейські слова, обидва перекладені як «святилище», розрізняють оповідь про святилище в цій книзі. Книга Даниїла зображує війну між Христом і Сатаною, що проілюстрована їхніми земними представниками. Вавилон, земний представник Сатани, завойовує Єрусалим на початку книги Даниїла, а Єрусалим перемагає Вавилон у сорок п'ятому вірші одинадцятого розділу. Царства, представлені містом Єрусалим і містом Вавилон, є «святилищами твердині». Міста Вавилон і Єрусалим — обидва «святилища твердині», і кожне з них має у межах міста власний храм. У місті Рим розташований храм Пантеон, а храм у Єрусалимі є відповідником йому в пророчій оповіді. Вавилон і місто Рим є підробками Єрусалима.

У Даниїла 8 згадуються два єврейські слова: «miqdash» у вірші 11, де малий ріг (язичницький Рим) скидає «місце його святині» (місто Рим), коли Костянтин переселяється у 330 році. Інше слово — «qodesh» у віршах 13, 14, де Божа святиня очікує очищення після 2300 днів. Хоча обидва слова перекладаються як «святилище», «miqdash» може означати як Божу фортецю, так і язичницьку фортецю, тоді як «qodesh» у Біблії вживається лише для позначення Божої святині.

У Даниїла 11:31 «святиня міцності» (місто Рим) осквернюється, коли варвари та вандалі приносять війну до міста Рима. «Війська» у цьому вірші беруть початок від Хлодвіга у 496 році й тривали аж до 538 року, коли папський Рим уже повністю утвердився, а остготи були вигнані з міста Рима.

Пророча лінія від Актіума простягається за межі 330 року. Вираз «кораблі Кіттіму» у 30-му вірші вказує на вандалів під проводом Гейзеріха, які розграбували Рим у 455 році, що знаменувало крах Західного Риму. Потім підноситься Папський Рим, пануючи з 538 до 1798 року; протягом 1260 років, аж поки генерал Наполеона Бертє не завдав «смертельної рани», захопивши Пія VI. 360 років язичницького Риму, від 30 року до н. е. до 330 року, віддзеркалюють 1260 років папського Риму; обидва відліки починаються, коли падає третя перешкода (Єгипет, остготи).

Сучасний «цар півночі» з'являється у 40-му вірші. У 1989 році папство, що таємно об'єдналося зі США Рейгана (символізованими колісницями, кораблями та вершниками), повалює СРСР, «царя півдня» (атеїзм/комунізм). Вірш 41 вказує на те, що папство завойовує «прекрасну землю», перетворюючи протестантські США на католицькі США, тоді як вірші 42, 43 ідентифікують Організацію Об'єднаних Націй, представлену Єгиптом, яка підкоряється потрійному союзу, що складається з Організації Об'єднаних Націй («дракон»), Ватикану («звір») та Сполучених Штатів («лжепророк»), який спрямовує світ до Армагедону. Вірш 45 передбачає кінець цієї сили, «і не буде кому допомогти», її рана зцілена у сорок першому вірші, але її доля запечатана сорок п'ятим віршем.

Актій у 31 р. до н. е. є в центрі уваги віршів 25 і 26, започатковуючи 360-річне панування Риму зі свого святилища-фортеці. З огляду на застереження вірша 14, оповідь про язичницький Рим від вірша 16 до переходу до папського Риму у вірші 31 становить повну лінію язичницького Риму. Цю лінію поділено на три частини. Вірші 16–22 — це лінія панування Риму над стародавнім Ізраїлем. Вірші 23 і 24 окреслюють ту роботу імперського будівництва, яку Рим здійснював, завойовуючи через союзи й договори у поєднанні з військовою міццю. Від вірша 24 і до останнього вислову у вірші 31 — це двочастинна лінія, що представляє період, коли Рим звеличився, після чого настало падіння.

«Призначений час» — це завершення 360-річного періоду у 330 році. Від вірша двадцять сьомого до останньої фрази тридцять першого вірша (яка вказує, коли папська влада, представлена як «мерзота спустошення», була посаджена на престол у 538 році) — це історія язичницького Риму в контексті періоду 360 років верховного панування, після якого настають 208 років поступового занепаду.

Отже, «час» двадцять четвертого вірша починається у 31 році до н. е. з приєднанням царя півдня до володінь царя півночі і закінчується у 330 році поділом володінь царя півночі на схід і захід. Від 330 до 538 року язичницький Рим поступово розпадається. Різні пророчі ототожнення, пов'язані з різними етапами занепаду язичницького Риму, є пророчими якорями, що дозволяють досліднику пророцтв розпізнавати Боже пророче Слово. На виконання чотирнадцятого вірша одинадцятого розділу Даниїла Рим утверджує видіння, і одним із способів, яким він це робить, є його падіння. У вірші сказано: «також грабіжники твого народу звеличаться, щоб утвердити видіння; але вони упадуть».

Коли на Рим нападають кораблі Кіттіма, а потім він іде проти півдня, це вже не подібно ані до попереднього, ані до наступного, бо відтепер зображується падіння римської влади. Перші чотири з семи сурм Об'явлення, що містяться у восьмому розділі, конкретно описують чотири головні сили, які зрештою поклали край Західному Риму до 476 року. Видіння утверджується тоді, коли розбійники твого народу звеличуються й падають. Пророче видіння ілюструється на тлі падіння Риму. Західний язичницький Рим занепадав з 330 по 538 рік. Папський Рим упав у 1798 році. В історії п'ятої та шостої сурми Східний Рим був завойований османськими турками у 1453 році. Ці три падіння є частиною видіння, яке утверджується розбійниками твого народу.

Вірш говорить: «також розбійники твого народу звеличаться, щоб утвердити видіння; але вони впадуть». Від 31 р. до н. е. до 330 р. язичницький Рим «звеличувався» у своєму пануванні над світом. З 330 по 538 р. язичницький Рим відступав, готуючи шлях для того, щоб «чоловік гріха» сів у Божому храмі, проголошуючи себе Богом. Від 538 до 1798 р. папська влада «звеличувалася», а в 1798 р. вона впала. Від 31 р. до н. е. до 330 р. Західний Рим «звеличувався» тим, що був центром Римської імперії, а з 330 до 476 р. він занепавав. У 330 р. Костянтин звеличив Константинополь як центр Східного Риму, а в 1453 р. Східний Рим упав. Кожен із періодів різних проявів Риму має етап, коли Рим звеличується, за яким іде етап його падіння, бо «розбійники твого народу звеличаться, щоб утвердити видіння; але вони впадуть».

Єврейське слово, перекладене як «розбійники», краще перекладати як «порушники», бо воно ближче відповідає основному значенню кореня — прориватися або порушувати — ніж суто «розбійники» (що передбачає крадіжку). Термін означає тих, хто порушують межі, закони чи завіти, а не просто крадуть майно. Рим є порушником у біблійному пророцтві, хоч у чотирнадцятому вірші перекладено як «розбійники». У другому розділі Даниїла Рим — залізне царство, а в сьомому розділі четвертий звір — також Рим.

Після цього я бачив у нічних видіннях, і ось четвертий звір, жахливий і страшний, надзвичайно сильний; мав великі залізні зуби: пожирав і трощив, а залишок топтав своїми ногами; і він відрізнявся від усіх звірів, що були перед ним; і мав десять рогів. Даниїла 7:7.

Четвертий звір — який є Рим — має «залізні» зуби, бо це те саме четверте царство, представлене як залізо у другому розділі. У сьомому вірші четвертий звір Риму «розбиває на частини», і, розбиваючи на частини, «топче решту своїми ногами». Звір Риму — це залізне царство, а властивість розбивати на частини й топтати решту означає акт переслідування. Переслідування, що спіткало стародавній Ізраїль, було «знаком».

І прийдуть на тебе всі ці прокляття, і переслідуватимуть тебе, і наздоженуть тебе, аж поки не будеш знищений; бо ти не слухав голосу Господа, Бога твого, щоб виконувати Його заповіді та постанови, які Він наказав тобі: І вони будуть на тобі на знак і на чудо, і на твоєму потомстві навіки. Бо ти не служив Господу, Богові твоєму, з радістю і веселістю серця при достатку всього; тому будеш служити своїм ворогам, яких Господь пошле проти тебе, у голоді, у спразі, у наготі та в нестачі всього; і накладе на твою шию залізне ярмо, аж доки не знищить тебе. Господь приведе проти тебе народ іздалека, з краю землі, швидкий, як орел літає; народ, мови якого ти не зрозумієш; народ жорстокого виду, що не зважатиме на особу старого і не виявить прихильності до молодого. Повторення Закону 28:45–50.

Прокляття, що зійшли на стародавній Ізраїль через їхній непослух, є «знаменням і чудом, і на потомстві твоєму навіки». Це прокляття мало бути наведене на них «народом жорстокого обличчя». Звір із залізними зубами, що «кришить і топче позостале» у сьомому розділі, є також четвертим царством, яке постає з поділу царства Олександра, і, як у Мойсея у Второзаконні, те царство є народом, мови якого стародавній Ізраїль не зрозумів би. Римське царство у восьмому розділі Даниїла — це народ жорстокого обличчя і народ, що говорить іншою мовою.

А що він зламаний, і на його місці постали четверо, то з цього народу постануть чотири царства, але не його силою. І наприкінці їхнього царства, коли беззаконники дійдуть до повноти, постане цар лютого обличчя, що розуміє темні загадки. Даниїла 8:22, 23.

«Розбійники (руйнівники) твого народу» утверджують видіння, вони звеличуються і падають. Четверте залізне царство було язичницьким Римом, який, звеличуючись, панував безроздільно, але чий остаточний занепад став пророчою ознакою, що утверджує видіння. Вони руйнівники, бо топчуть Божий народ через переслідування.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.